

СТОРИНКА НАШИХ ЧИТАЧІВ.

З ЛАСКИ МОРГЕЧОВОЇ КОМПАНІ.

Продром, Саск. Яюкс зараз по їзді ТУРФДім, який відбувся при кішці сівки в Вінніпегу, я був запрошений товаришами з Вака, щоб приїхати і дати згодом тамочиную відвіду.

Запрягаю коні, беру з собою сусідів на залузі, щоб приїхати на завод до дому, сідаємо і їдемо. Девять миль доріжки без жалого просідка. На дворі завертає і мороз, іхати треба проти вітру. По дво-годинній, тяжкій їзді добиваємося вкінці до містечка. Біжу по почті, а звідтам на стацію. Потім як на диво — на час. Чекаю трохи і нарешті в закруті показався хмаря чорного диму, а за хвилину потім став на стації. Аж доперва тепер зауважив я, що на стації є біліше людей як звичайно. Яка цьому причина? Нароз охляки радості, а там... голосний розумчаний плач. Кидано очима на всі сторони і бачу такий образ: З одного пасажирського вагона виходить пара швидко кілька днів звичайних молодят і так скоро, як лише молодята ступили ногами на платформу, роздалися привітні оклики і поспішали рижовий дощ на їх голови.

З експресового вагона колайові робітничі висували довшу, чорну довшу. Кадають обережно на платформу. Рідні і знайомі кидуються з перекриком, до серця прошибаючий плачем. Отворюють довшу і знов крик і плач. В довшіх сидять молоденька жінка, малихенькі дітвиротки. Сиди страшенно, передсмертної муки, сідати гори і надлюдські терпіння, так і залишилися на білдім днів. Довшує, що померша є жінкою українського фермера і лише кілька днів тому назад відвезли до дому божевільних, а нині — скінчилися її муки.

Попри довшу переходять молодята. Навіть і уваги не звертають на цю трагічну сцену. Вони знають шаєсливі, молоді, щоб думати про смерть. Жкий контраст, подумав я, стаюючи вже ногою на сходи вагону.

Сідаю в вагон і їду. Потрасаючи образ пересуває мене перед очима і неприниє діла на мій нерви. Беру до рук часопис і стараюсь про ісьо забути. Приг однім боєм газетної сторони стоить веселі молодята, всміхаються до мене, поші життя. Старі, знові, та ширі, що і завляю на самім початку бесіди. Не маю на думці замітати протинної сторони так довшу, як вона сама не приниєдлати мене до цього. В кутку на лавці, сидить один з патріотів і так скоро має однією по нотатці, наче при поштом вколого електричного апарату. Аж тепер думаю собі, моя біда. Буде той прелегент Війтві, "птер нстер" в "Укр. Голосі". В салі тиши-на. Коли я в своїм звіті приходив до мисці, де треба було говорити про найкращі мій враження, голос мій піднісся і виглядало, що я в своїм запалі, переходячи тону і кричу. Поправді скажучи, слухачі не вжали мені чого за все, все-ж таки при кішці своєї бесіди, я чувся зобов'язаним, пояснити причини такого піднесеного тону.

Не буду розводитися над самим звітом, все-ж таки не рідні буде згадати, що мимом своїх найкращих бажань, я був примушений поведінкою згаданого "репортера-стенограффа", сказати дещо про деяких патріотів, про той табір, з котрого я недавно вийшов. Іронічні та зрозумілі мні чого патріотів, не дозволили мені довшу мовчати; тим більше, що підчас дискусій, які відбувалися по мій бесіді, цей хвалько перелозив трохи брехню і сказав, що він вже 8 літ купує шпешню і добре розуміється на гредуваннях.

Після слів його "експерта", фермери не мають причини нарікати на тепершню систему. Та з того всього, що мені оповідали фермери про гредування шпешні цим самозванцем "експертом", я мусів сказати кілька прикрих, за те правдивих слів, на адресу цього патріота, знаючи з гори, що це виключно незадоволення серця деяких присутніх патріотів.

Підчас дискусій цей "експерт" відповів далеко від теми, мовляв, що щось про свій великий "експерієнс", аж вкінці голова був примушений звернути його увагу, щоб тримався теми, на що згаданий патріот вказує і виражається в крайню протестський спосіб, вийшов з салі. Це був його останній патріотичний аргумент.

Жаль дивитися на той прикрій факт, що деякі одинокі, котрі претендують бути інтелігентами, ставлять всілякі перешкоди фермерам в їх організації русі. Дуже прикрібно бачуть, як з того фермера вискакують останні соки, як він безрадний кидється на всі боки, шукає поради і замість піддати йому духа, вони своєю нерозумною тактикою збивають найкращий провв саідомості, який подекуди починає провалитися. Сумну роздограють наші деякі нібито патріотики. Цяло Ефіалтис...

Переночував ще одну ніч в Вакаві на другий день перед полуднем сідаю знову на "флаєр". Сівши на своє місце, витяг з кишені мекіна газету і збираюсь читати. Перед мною сидить фермер і через вікно хоту дивитися ген-ген далеко, на вимосачий ліс. Пізнаю його, це один з фермерів, що був присутнім на моїх вчерашнім мітінгу. "Куди їдете", запитав я його. Почувши голос, фермер наче пробудився зі сну. Закашляв, поправив на голові шапку і відповівши на моє питання, говорив далі: "О, то він знова так фавно говорив на Вакаві. Жаль тільки, що не було дуже багато фермерів через ті весілля. І я був на них запрошений, та почувши, що ви маєте приїхати, я сказав до себе: "Бесіда була і будув, а послушати бесідника фермера дуже рідко трапляється, то вже краще піду на мітінг". Ваші слова вчорашні, це свята правда. Плакав я, як ви говорили, бо ви говорили те, що в кожному з нас накіпало в серці. Такої бесіди, я ще в своїм житті не чув, лише ще годин вже порухався і сказав правду, шире правду, що я вже більше заванни, як вартую і що лише з "ласки моргечової компанії живу до якогось часу на фармі", а він — "багаті". Три акрири землі, стайня як Ітнів стор, довшу ані цента, чиста вартість (записана на моргечових паперах) 9 тисяч доларів. Та мимом такої величезної вартості, хату буде будувати з вакавських дровів. "З ласки моргечової компанії", давонять слова в моїх устах. О, нещасний багатирі! Більш позовинні фермерів, перестати вже про це і думати. Донині і їм подобні, здали нас на ласку і недаску моргечових компаній, а з нами і тебе, мимом того, що так їм вірно служив. Та прийде час і на тебе. І ти пізнаєш кому ти служив і що заслужив. І з оглядою відвернеш своє лице від нинішніх панів своїх, та побачиш, що шаста твоє, лежить в шастю всіх працюючих.

По довших переговорах з знайомими, я удав на відпочинок. Положившись до ліжка, я стомлений приємною їздою на флаєр, стараюсь заснути. І знову перед очима, стала довшу чорна довшина, а в ній скошене життя.

Довго, довго перенертався і з старого боку на другий, аж вкінці заснув. Слова, "з ласки моргечової компанії", що зважалося в моїх устах, здається заколидали мене до сну.

На другий день, зараз по обіді, їдемо з моїм знайомим до Народного Дому. Застаємо вже в салі гарне число зібраних, між ними кілька фермерів. Пояснюють мені, що їх мало бути далеко більше, та з той причини, що того дня відбувалося кілька весіль, багато фермерів вважали своїм обов'язком піти на весілля, а мійбг — це колишні бусе.

По закінченню формальностей, таких як вибір президія і т. и., покликано мене до слова. Завч я говорив до них, "з ласки моргечових компаній" жинючих людей. В салі два противні табори. Табір молодих гостків патріотів (гоже працюючих) і другий просто фермерський. Старіаєк передали свої враження із з'їзду вірно, та ширі, що і завляю на самім початку бесіди. Не маю на думці замітати протинної сторони так довшу, як вона сама не приниєдлати мене до цього. В кутку на лавці, сидить один з патріотів і так скоро має однією по нотатці, наче при поштом вколого електричного апарату. Аж тепер думаю собі, моя біда. Буде той прелегент Війтві, "птер нстер" в "Укр. Голосі". В салі тиши-на. Коли я в своїм звіті приходив до мисці, де треба було говорити про найкращі мій враження, голос мій піднісся і виглядало, що я в своїм запалі, переходячи тону і кричу. Поправді скажучи, слухачі не вжали мені чого за все, все-ж таки при кішці своєї бесіди, я чувся зобов'язаним, пояснити причини такого піднесеного тону.

Не буду розводитися над самим звітом, все-ж таки не рідні буде згадати, що мимом своїх найкращих бажань, я був примушений поведінкою згаданого "репортера-стенограффа", сказати дещо про деяких патріотів, про той табір, з котрого я недавно вийшов. Іронічні та зрозумілі мні чого патріотів, не дозволили мені довшу мовчати; тим більше, що підчас дискусій, які відбувалися по мій бесіді, цей хвалько перелозив трохи брехню і сказав, що він вже 8 літ купує шпешню і добре розуміється на гредуваннях.

Після слів його "експерта", фермери не мають причини нарікати на тепершню систему. Та з того всього, що мені оповідали фермери про гредування шпешні цим самозванцем "експертом", я мусів сказати кілька прикрих, за те правдивих слів, на адресу цього патріота, знаючи з гори, що це виключно незадоволення серця деяких присутніх патріотів.

Підчас дискусій цей "експерт" відповів далеко від теми, мовляв, що щось про свій великий "експерієнс", аж вкінці голова був примушений звернути його увагу, щоб тримався теми, на що згаданий патріот вказує і виражається в крайню протестський спосіб, вийшов з салі. Це був його останній патріотичний аргумент.

Жаль дивитися на той прикрій факт, що деякі одинокі, котрі претендують бути інтелігентами, ставлять всілякі перешкоди фермерам в їх організації русі. Дуже прикрібно бачуть, як з того фермера вискакують останні соки, як він безрадний кидється на всі боки, шукає поради і замість піддати йому духа, вони своєю нерозумною тактикою збивають найкращий провв саідомості, який подекуди починає провалитися. Сумну роздограють наші деякі нібито патріотики. Цяло Ефіалтис...

Переночував ще одну ніч в Вакаві на другий день перед полуднем сідаю знову на "флаєр". Сівши на своє місце, витяг з кишені мекіна газету і збираюсь читати. Перед мною сидить фермер і через вікно хоту дивитися ген-ген далеко, на вимосачий ліс. Пізнаю його, це один з фермерів, що був присутнім на моїх вчерашнім мітінгу. "Куди їдете", запитав я його. Почувши голос, фермер наче пробудився зі сну. Закашляв, поправив на голові шапку і відповівши на моє питання, говорив далі: "О, то він знова так фавно говорив на Вакаві. Жаль тільки, що не було дуже багато фермерів через ті весілля. І я був на них запрошений, та почувши, що ви маєте приїхати, я сказав до себе: "Бесіда була і будув, а послушати бесідника фермера дуже рідко трапляється, то вже краще піду на мітінг". Ваші слова вчорашні, це свята правда. Плакав я, як ви говорили, бо ви говорили те, що в кожному з нас накіпало в серці. Такої бесіди, я ще в своїм житті не чув, лише ще годин вже порухався і сказав правду, шире правду, що я вже більше заванни, як вартую і що лише з "ласки моргечової компанії живу до якогось часу на фармі", а він — "багаті". Три акрири землі, стайня як Ітнів стор, довшу ані цента, чиста вартість (записана на моргечових паперах) 9 тисяч доларів. Та мимом такої величезної вартості, хату буде будувати з вакавських дровів. "З ласки моргечової компанії", давонять слова в моїх устах. О, нещасний багатирі! Більш позовинні фермерів, перестати вже про це і думати. Донині і їм подобні, здали нас на ласку і недаску моргечових компаній, а з нами і тебе, мимом того, що так їм вірно служив. Та прийде час і на тебе. І ти пізнаєш кому ти служив і що заслужив. І з оглядою відвернеш своє лице від нинішніх панів своїх, та побачиш, що шаста твоє, лежить в шастю всіх працюючих.

По довших переговорах з знайомими, я удав на відпочинок. Положившись до ліжка, я стомлений приємною їздою на флаєр, стараюсь заснути. І знову перед очима, стала довшу чорна довшина, а в ній скошене життя.

Довго, довго перенертався і з старого боку на другий, аж вкінці заснув. Слова, "з ласки моргечової компанії", що зважалося в моїх устах, здається заколидали мене до сну.

На другий день, зараз по обіді, їдемо з моїм знайомим до Народного Дому. Застаємо вже в салі гарне число зібраних, між ними кілька фермерів. Пояснюють мені, що їх мало бути далеко більше, та з той причини, що того дня відбувалося кілька весіль, багато фермерів вважали своїм обов'язком піти на весілля, а мійбг — це колишні бусе.

По закінченню формальностей, таких як вибір президія і т. и., покликано мене до слова. Завч я говорив до них, "з ласки моргечових компаній" жинючих людей. В салі два противні табори. Табір молодих гостків патріотів (гоже працюючих) і другий просто фермерський. Старіаєк передали свої враження із з'їзду вірно, та ширі, що і завляю на самім початку бесіди. Не маю на думці замітати протинної сторони так довшу, як вона сама не приниєдлати мене до цього. В кутку на лавці, сидить один з патріотів і так скоро має однією по нотатці, наче при поштом вколого електричного апарату. Аж тепер думаю собі, моя біда. Буде той прелегент Війтві, "птер нстер" в "Укр. Голосі". В салі тиши-на. Коли я в своїм звіті приходив до мисці, де треба було говорити про найкращі мій враження, голос мій піднісся і виглядало, що я в своїм запалі, переходячи тону і кричу. Поправді скажучи, слухачі не вжали мені чого за все, все-ж таки при кішці своєї бесіди, я чувся зобов'язаним, пояснити причини такого піднесеного тону.

Не буду розводитися над самим звітом, все-ж таки не рідні буде згадати, що мимом своїх найкращих бажань, я був примушений поведінкою згаданого "репортера-стенограффа", сказати дещо про деяких патріотів, про той табір, з котрого я недавно вийшов. Іронічні та зрозумілі мні чого патріотів, не дозволили мені довшу мовчати; тим більше, що підчас дискусій, які відбувалися по мій бесіді, цей хвалько перелозив трохи брехню і сказав, що він вже 8 літ купує шпешню і добре розуміється на гредуваннях.

Після слів його "експерта", фермери не мають причини нарікати на тепершню систему. Та з того всього, що мені оповідали фермери про гредування шпешні цим самозванцем "експертом", я мусів сказати кілька прикрих, за те правдивих слів, на адресу цього патріота, знаючи з гори, що це виключно незадоволення серця деяких присутніх патріотів.

Підчас дискусій цей "експерт" відповів далеко від теми, мовляв, що щось про свій великий "експерієнс", аж вкінці голова був примушений звернути його увагу, щоб тримався теми, на що згаданий патріот вказує і виражається в крайню протестський спосіб, вийшов з салі. Це був його останній патріотичний аргумент.

ПОДЯКА.

Транскона, Ман. Я перебуваю в Трансконі вже другий рік Роботи сталої не можу дістати. Літом ще заробив на життя, а на зиму остав без цента. До того огню зрбував мене з мого маленького помешкання. Дня 22. січня стався пожежа серед ночі і з рідною серед лютой зими опинився на вулиці. Я був в розлучному положенні і не знав, що з собою робити. Але робітничі організації зваз нас, мене й мою родину, під свою опіку і дали нам велику суму. Товариші й товаришки зложили нам \$75.00 і врятували нас в найтяжчу хвилину нашого життя. На цему місці складаю товаришам і товаришам в Трансконі ширшу подяку. До чого часу я не був навіть передплатником "Укр. Роб. Вістей" і читав їх тільки, виключаючи в товариші. А тепер я рідше поділитися зложеною мені допомогою і посилаю \$4.00 передплати на "Укр.Р." і \$1.50 на "Робітничю". А тим, що дали мені допомогу складаю ще раз ширшу подяку.

І. Равлюк.

ПРЕСОВИЙ ФОНД "УКР РОБ. ВІСТЕЙ"

- І. З. Вінніпег, Ман. \$25.00
Відаїт У.С. КПК, Вінніпег, Ман. 15.00
Н. Войнітка, Тіміс, Онт. 5.00
І. Гулякуч, Вест Форт Вільям. 1.00
А. Ліпка, Вінніпег, Ман. 1.00
І. Скорж, Ріжжайн, Саск. 1.00
І. Равлюк, Транскона, Ман. 1.50
В. Гауханок, В. Форт Вільям, Онт. 5.00

Чаплю, Онт.

Дорогий Товаришу Редактор! Читачи Ваш часопис "Укр.Р." я бачу, що майже з кожної місцевості в Канаді, де живуть українські робітники і робітничі, напильваю до редакції вітні жерти на пресовий фонд. Бажаючи дати світові знати, що в нашій місцевості робітники теж не сплять, я постаралася дещо зібрати на пресовий фонд "Укр.Р." Робітничої організації тут же нема. Українських робітників же тут небагато, між якими можна зазначити рідко перекопанія й рідко погляди вікно робітничого руху.

- Імена жертводавців на пресовий фонд "Укр.Р.":
Ф. Бардешевський \$1.50
Ц. Токарчук 1.00
М. Теленський 1.00
О. Свайаер 1.00
І. Джаоп 1.00
С. Матвій 1.00
К. Лозак 1.00

Разом \$7.50

Цю суму вивезаю до редакції "Укр.Р." і жертводавцям складаю ширшу товариську подяку.

З товаришким привітом, П. Козак.

НА ПОМІЧ СТРАЙКУЮЧИМ МАЙНЕРАМ В НОВІЙ СКОШІ.

Кенора, Онт.

З часопису "Укр. Роб. Вістей" довідався ми, що майнери в Новій Скошії, доведени до крайности своїми прадавцями, вийшли на страйк і зараз знаходяться без ніяких средств до життя. Щоби хоч трохи їм передати і хоч одну солозничу втерти з очей їх голодних діточок, старанням відаїту ТУРФДім в Кенорі в порозумінню з Тов. "Прогрива" відбувся 29 березня в салі "Прогрива" робітничий мітінг. На мітінгу місцеві робітничі бесідники з'ясували, в яких жалких обставинах знаходяться майнери і їхні родині. Присутні робітники зложили на руки комітету для допомоги страйкувачам \$42.10. Поза мітінгом зібрано \$47.00, що становить разом суму \$89.00, котру вивла комітет в призначене місце. Всім жертводавцям в імені страйкуючих майнерів комітет складає ширшу товариську подяку.

І. Пендрік, скар.

Дорогі Товариші! У нас відбулася адміністраційні збори, на яких між иним порушено справу допомоги страйкуючим майнерам в Новій Скошії. Присутні товариші і товаришки зложили на цю ціль \$20.00, яку я переніаю через Вас в цему листі.

З товаришким привітом, К. Токарєвський.

Вінніпег, Ман.

Дорогі Товариші! Складаю на руки редакції "Укр.Р." \$18.25, які я зібрав між робітниками в Манітоба Коад Сторедж на голодуку страйкерів-майнерів в Новій Скошії. Прошу вивести в призначене місце. Жертводавцям прошу дяку.

П. Марак.

ЯК ЗМІНЯТИ АДРЕСУ.

Коді переїздите з одної місцевості до другої або переноситеся з одного помешкання до другого, то не забудьте повідомити зараз нашу адміністрацію, аби змінила Вашу адресу. При цм не вистарить подати тільки нову, але конше потрібно подати і стару Вашу адресу.

Дікшеридс, Алта.

На заїсть Рінкиді посаюа \$2.00 нової передплати на "Укр.Р." від товариша "Прогрива" в Грін Лейк, почта Гемліл, \$1.00 новою кварталною передплатою, \$2.50 новою кварталною передплатою і \$7.00 на відмовлений передплати на "Укр.Р.", що разом робить суму \$12.50. Передплати зібрана на листу ч. 4778.

З товаришким привітом, А. Р. Мельничук.

Вонда, Саск.

Шановний Товаришу Редактор! Послаю Вам \$12.00 від шістьох нових привітних передплатників на "Укр.Р.", котрих я придбав на листу ч. 249 і \$2.00 на відмовлений могой передплати, що разом робить \$14.00. Бажаю нашому часописові "Укр.Р." якомогакращого успіху. Остаюся з товаришким привітом, Йосиф Н. Сельський.

Спорованья.

Едмонтон, Алта.

Товаришу Редактор! В ч. 35 "У.Р.В." в поквитованню жертовдавців з колади на У.Р.Д. в Едмонтоні пропущено ім'я т. І. Харука, який жертовдав на У.Р.Д. \$1.00.

З товаришким привітом, П. Лутчак.

МІСЯЧНІ ЗБОРИ Р. З. Т.

Попадається до загального відомо, що місячні збори Відділу Р.З.Т. в Вінніпегу, відбудуться в неділю, 5. квітня ц. р. в годині 2.30 пополудні в салі Укр. Роб. Дому.

Так як є дуже важні справи до вирішення, проситись всіх членів і членкинь прибути на означений час як теж присутні з собою свої платничі книжечки.

Всіх робітників і робітниць, що бажають стати членами Р.З.Т., радо вітаємо.

УВАГА! ІСТ КИЛДОНАН!

Старанням Драмспівгуртка при Відділі ТУРФДім в Іст Килдонан відіграється в суботу, дня 4. квітня ц. р. в Укр. Роб. Домі в Іст Килдонан дуже смішну й веселу пєсу в 3-ох актах із співаним і танцями Ф. Алахновича п. н.:

ПТАШКА ШАСТЯ,

як теж в додатку фарсу в одній дії теж із співаним і танцями Д. Кренжаловського п. н.:

НЕ ПОВЕЛОСЯ.

Початок точно в год. 8.30 вечером. Ціна тикетів 25 ц. для дорослих, 10 ц. для дітей. Драмгурток докладає: всіх старань, щоби ці дві пєси випали якнайкраще. Місцеві робітники і робітничі не пожалують, коли придуть побачити ці дві гарні комедійки.

ПОВІДОМЛЕННЯ.

Оцим повідомляється членство ТУРФДім в Іст Килдонан, що кварталні збори відбудуться дня 5. квітня в год. 2.30 пополудні в салі Укр. Роб. Дому в Іст Килдонан. Проситись членів обов'язково прибути на означений час. Багато справ до поладження.

УВАГА! ТРАНСКОНА! УВАГА! НЕВМІРУЩА ДРАМА.

Старанням Драмгуртка при Відділі ТУРФДім в Транскона, відіграється в суботу, 4. квітня, в салі У.Р.Д. славно-звісну зворужаючу драму на 5 дй "ЖИДІВКА ВИХРЕСТКА".

Початок в год. 8.30 вечером. Вступ: 25 і 10 центів. Приходіть громадо!

ПЕРШИЙ РАЗ В ВІННІПЕГ БІЧ!

Український робітничо-фермерський гурток відіграє в понеділок, дня 20. квітня ц. р. в Укр. Роб. Домі в Вінніпег Біч, найновішу драму в 4-ох діях, відомого пролетарського письменника т. М. Ірчана, з часів великої світової війни, п. н.:

"РОДИНА ШІТКАРІВ"

Товариші Фермері! Ви не повинні оминати цієї одної нагоди побачити одну з найкращих пролетарських драм. Її зараз ставлять по всій Канаді. Нею захопилося все робітничтво і з великим одушевленням вітає на своїй сцені.

Автор драми т. Ірчан, що пережив ці страхотні війни, дуже вірно і по майстерськи змалював в цій драмі розпучливе положення бідної родини шіткарів, в якій трійчл панські газди виривають останні очі.

Початок в год. 8.30 вечером.

ДУЖЕ СМІШНА КОМЕДІЯ!

ДРАМАТИЧНО-СПІВАЦЬКИЙ ГУРТОК ПРИ ВІДДІЛІ ТОВ. У.Р.-Ф.Д. У ВІННІПЕГУ

відіграє В СУБОТУ, ДНЯ 4. КВІТНЯ, 1925 Р.

В УКР. РОБІТНИЧИМ ДОМІ У ВІННІПЕГУ

надзвичайно смішну комедію Івана Тобілевича на 5 дй

МАРТИН БОРУЛЯ

Іван Тобілевич, один з найкращих українських драматургів свого часу. Хто не знає його драм "Безтаалана", "Житєське Море", "Бурлака" і инших; комедій "Суета", "Сто тисяч", Але "Мартин Боруля" — це одна з найкращих його комедій і малює вона багатого, але дурного шляхтича, що дуже захотів бути паном. Мартин Боруля каже: "О!... Вийдуть я — не бидло і син мій не теля!" Приходіть громадою в суботу, 4. квітня до Українського Робітничого Дому і самі осядуть, чи Боруля бидло, а син його теля.

ПОЧАТОК РІВНО В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.

ЦІНА ТИКЕТІВ: 50, 40 і 25 ЦЕНТІВ.

Тикети набувайте завчасу: шодня в буфеті Укр. Роб. Дому, а вечерами і в день представлення при касі.

ДРАМАТИЧНО-СПІВАЦЬКИЙ ГУРТОК ПРИ ВІДДІЛІ ТОВ. У.Р.-Ф.Д. У ВІННІПЕГУ

устроює В НЕДІЛЮ, ДНЯ 5. КВІТНЯ 1925 Р.

В УКР. РОБІТНИЧИМ ДОМІ У ВІННІПЕГУ

КОНЦЕРТ

Програма дуже цікава і ріжнородна. Участь беруть співацькі й музикальні сили: мішаний хор, солісти і декламатори.

Приходіть вчасно, щоб не вертати домів.

ПОЧАТОК ТОЧНО В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.

ВСТУП ЗА ДОБРОВОЛЬНИМИ ДАТКАМИ.

ПЕРШИЙ РАЗ В ТОРОНТО!

ТЕАТРАЛЬНА ДРУЖИНА УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ МІСТА ТОРОНТА

відіграє В ЧЕТВЕР, ДНЯ 9. КВІТНЯ 1925 Р.